

Setena Diada dels Margeners per tancar la temporada

GUSSONA.- El 3 de novembre del 2013 van cloure, amb la setena Diada dels Margeners de Guissona, l'última actuació de la temporada, en un dia on van poder dur a plaça els millors castells d'aquest any, i tot seguit celebrat-ho al seu local.

Després de començar a fer ambient al seu local des de primera hora del matí, a mitja dia els Margeners van traslladar-se a la plaça Major, on van fer la seva actuació, juntament amb les colles convidades dels Castellans de Solsona i els Castellans de Badalona. L'actuació s'inicià amb pilars d'entrada, tres pilars de quatre per part de Margeners, i un pilar de quatre corresponent a les altres colles.

Tot seguit, a la primera ronda, els Margeners realitzen de manera molt segura el tres de set amb l'agulla, el cinquè de la temporada, tots descarregats. Els Castellans de Solsona, descarreguen tranquil·lament un tres de sis amb alguna estrena per part del pom de dalt, mentre que els Castellans de Badalona també descarreguen el tres de sis amb força segura.

A la segona ronda, els Margeners mostren un cop més el maravellos potencial que té a la pinya, i la seguretat en una estructura com és el tres, per així poder-lo fer aixecat per sota. És el segon tres de set per sota d'aquesta temporada, sent un dels millors castells portat a moltes plaçes altres anys, i que segur seguiran portant. Els de Solsona descarreguen un quatre

El 3d7 aixecat per sota dels Margeners de Guissona

de sis amb molta solvència i els badalonins fan un quatre de set bonic de mides i amb tranquil·litat.

A la tercera ronda, els Margeners descarreguen amb tota seguretat un quatre de set. I tant Castellans de Solsona com Castellans de Badalona acaben l'actuació fent un tres de sis amb agulla per cada part.

A ronda de pilars, els Margeners realitzen un vano de cinc, i les altres colles un pilar de cinc, carregat per part dels de Solsona.

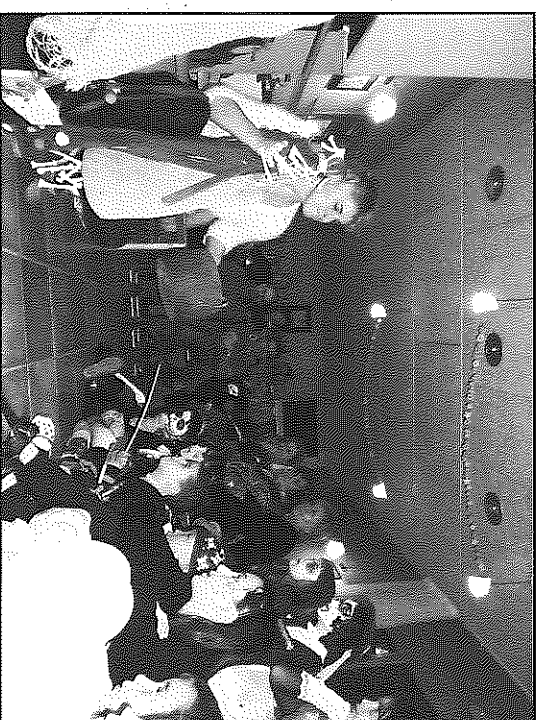
En finalitzar, com és diada i els Margeners estan molt contents, acaben amb un pilar de quatre, folrat per canalla.

Després de l'actuació, els Margeners van celebrar un dinar de germanor al seu local, amb música i un animador per a totes les edats. Jaume Barri, per "finalitzar la temporada amb el màxim d'alegria, fer unes vacances i engregar l'any vinent amb més ganes, més il·lusió i tornar a fer grans castells amb tota la seguretat com fins ara", segons la colla.

Castanyada de pebrots a Florejacs

FLOREJACS.- Una cinquantena de persones es van reunir la nit de Tots Sants al restaurant La Redota per escoltar els contes de por que Patricia McGill va explicar al públic assistent. Tant els més xics, bo i distressats, com els més

grans, van participar activament en les històries sobre bruixes que l'experta narradora anava representant. Un bon sopar i el ja tradicional taller de decoració de pebrots van tancar la castanyada que es va celebrar a Florejacs.

Patricia McGill va explicar diversos contes de por durant la vetllada

Panellets per compartir a Torrefeta

TORREFETA.- La castanyada a Torrefeta va començar el primer divendres de novembre, amb un taller de panellets que va cloure amb l'elaboració de set quijos de massa. Entre les persones assistents es van fer panellets de xocolata, coco, co-

dony i, com no pot ser d'una altra manera, de pinyons. Fets les formes, es van enfortir a diferents cases i es van menjar en el sopar de germanor del dissabte, 2 de novembre, juntament amb castanyes i tot ben regat per moscatell.

Alguns dels voluntaris que van elaborar els panellets

Foto: J.Sánchez

Flora de les Oluges: Arbres (14)

Arbres salvatges: el desmai (Salix Babilonica) i la freixa (Fraxinus Excelsior)

Mateu Solé

El desmai és un arbre de deu a quinze metres d'alçada d'escorça clivellada, branques penjant i fulles estretament lanceolades de color verd pàl·lid. Es contra molt com a arbre de jardí.

Com els cotoners, són arbres importats; no n'hi ha gaires, i tots són plantats i es fan viure artificialment.

La freixa és un arbre caducifoli (n'hi han unes 65 espècies) de les que se'n coneixen tres als països catalans: el de flor, el de fulla gran i el de petita. La fusta és dura i elàstica. N'hi havia moltes a les voreres del Sió, barrejades amb salzes, pollancrecs, clops i oms; de fet, i malgrat el que ha desmerescut actualment l'arbrada, les freixes (o freixeres com els diem per ací) són de les que millor suporten la crisi.

La fusta de freixa és molt forta i elàstica per la qual cosa s'emprava en fusteria; recordo que una de les seves aplicacions era, en la meua joventut, per fer varals i bastiments de carro. Malgrat el dura que era, per

al foc la fusta de freixe feia valdre la seva procedència de les voreres del riu i com la resta de arbres que allí hi feien companyia, no valia gran cosa.

Desmai